

DFT-DFTZRI.070.5.2020.EZ

Warszawa, 23 marca 2020 r.

**Interpretacja Komisji Nadzoru Finansowego
co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o
nadzorze nad rynkiem finansowym**

Na podstawie art. 11b ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, dalej: „ustawa o nadzorze”) w odpowiedzi na wniosek International Accelerator of Telemedicine Technologies sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu (dalej również jako: „Spółka” lub „Wnioskodawca”) o wydanie pisemnej interpretacji co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o nadzorze, tj. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. 2020 r. poz. 89, dalej: „ustawa o obrocie”) oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 95, dalej: „ustawa o funduszach inwestycyjnych”) oraz w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy o nadzorze, tj. ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659, z późn. zm., dalej: „ustawa o usługach płatniczych”) w indywidualnej sprawie, Komisja Nadzoru Finansowego (dalej również jako „KNF”)

- 1) potwierdza stanowisko Wnioskodawcy, iż token, który planuje wyemitować Wnioskodawca, nie będzie kwalifikowany jako papier wartościowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 2) potwierdza stanowisko Wnioskodawcy, iż token, który planuje wyemitować Wnioskodawca nie wypełnia definicji pieniądza elektronicznego z art. 2 pkt 21a ustawy o usługach płatniczych,
- 3) potwierdza stanowisko Wnioskodawcy, iż opisana we wniosku planowana działalność pozyskania środków finansowych w drodze crowdfundingu kryptowalutowego nie będzie spełniać warunków działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej o której mowa w art. 8a ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Opis zdarzenia przyszłego

Wnioskodawca planuje pozyskać środki finansowe w drodze tzw. Initial Coin Offering („ICO”) przeprowadzanego w Polsce poprzez emisję tokenu użytkowego Telemedico (nazwa robocza), wygenerowanego informatycznie przez Wnioskodawcę. Nabywcy tokenu będą dokonywać wsparcia kryptowalutami lub walutami tradycyjnymi (FIAT). Sprzedaż będzie prowadzona z wykorzystaniem zdecentralizowanych giełd (na dzień złożenia wniosku docelowe giełdy nie zostały jeszcze wybrane) oraz przez przedsprzedaż, czyli przekazanie tokenów bezpośrednio do inwestorów na wskazane przez nich portfele kryptowalut z wykorzystaniem informatycznych narzędzi Spółki, tj. strony internetowej.

Środki zebrane w drodze ICO mają zostać przeznaczone wyłącznie na rozwój projektu Spółki, czyli działalność bieżącą związaną z opracowaniem rozwiązań telemedycznych.

Token nie będzie przenosił uprawnień korporacyjnych w Spółce ani uprawnień do partycypacji w jej zysku. Spółka nie będzie zobowiązana do wykupu wyemitowanych tokenów inaczej niż jako przyjęcie ich jako zapłaty za świadczone usługi lub dokonanie stosownej obniżki ceny usługi (dyskonta). Token będzie uprawniał do korzystania z usług bądź zniżek oferowanych przez Spółkę np. zniżki na badania genetyczne, wykupu za tokeny licencji na oprogramowanie dystrybuowane przez Spółkę, korzystanie z usług medycznych. Zakres uprawnień może ulec rozszerzeniu, jednak rozszerzenie polegać będzie na włączeniu dodatkowych usług lub dyskont, a nigdy na zwiększeniu uprawnień o prawa w Spółce lub prawa do zysku Spółki. Nabywcy tokenu nie będą inwestorami Spółki, nie będą partycypować w zyskach ani w stratach.

We wniosku wskazano, iż w związku z ICO Spółka zamieści na swojej stronie internetowej dokument pod nazwą „Whitepaper” zawierający dane dotyczące działalności Spółki oraz projektu. Dokument będzie miał charakter informacyjny, a nie będzie służył celom promocji czy sprzedaży. Sprzedaż tokenów będzie dokonywana przy użyciu sieci Ethereum (standardu ERC20) z zastosowaniem tzw. smart contractu (inteligentnej umowy). Smart contract będący swego rodzaju aplikacją, po spełnieniu ściśle określonych warunków pozwala na wykonanie kodu i zwrócenie oczekiwanych rezultatów, na zasadzie „jeżeli zaistnieje sytuacja x, to efektem powinno być zdarzenie y”. Jest cyfrową reprezentacją zasad lub procesów funkcjonujących w danej organizacji biznesowej, które regulują sposób dokonywania, warunki i przebieg transakcji. W projekcie Spółki zastosowany zostanie smart contract wygenerowany przy użyciu EVM (Ethereum Virtual Machine). Prowadzona będzie akcja informacyjna w internecie dotycząca sprzedaży tokenów oraz samego projektu Spółki. Wykreowane zostanie 100 000 000 tokenów, a do dystrybucji przeznaczone zostanie około 40% z nich. Pozostałe tokeny przekazane zostaną partnerom biznesowym oraz pozostawione do dyspozycji Spółki. Spółka rozważa możliwość przeprowadzenia emisji Initial Exchange Offering (IEO).

Funkcją tokenu Telemedicooin będzie zapewnienie cyfrowego dostępu do aplikacji lub usługi, stąd będzie tokenem użytkowym. Wnioskodawca wskazał, że tokeny najczęściej bazują na już istniejącej podbudowie (najczęściej blockchain), są przypisane określonej platformie i nie działają z zasady jako niezależny od niej środek płatniczy. Stanowią aktywa emitowane w ramach określonego projektu (np. ICO, IEO). Z kolei definicja tokenów płatniczych jest zbieżna z definicją kryptowalut. Token płatniczy nie posiada innych funkcji, nie jest związany z innymi rozwijanymi projektami, może stać się akceptowalną metodą płatności. Token inwestycyjny reprezentuje udział w fizycznym instrumencie bazowym, spółce, strumieniu dochodów lub uprawnia do dywidendy bądź płatności odsetkowych. Spółka odwołała się do podziału na tokeny płatnicze, kapitałowe i użytkowe stworzonego przez szwajcarskiego nadzorcę rynku finansowego Swiss Financial Market Supervisory Authority FINMA. Wnioskodawca sprecyzował we wniosku, iż emisja tokenu Telemedicooin będzie realizowana w ramach dwóch przedsięwzięć: 1 - Initial Coin Offering w celu pozyskania kapitału w postaci kryptowalut lub tokenów na finansowanie przedsięwzięcia (w opinii Spółki emisja tokenu Telemedicooin o użytkowym charakterze w ramach ICO będzie odbywać się poza zakresem

obowiązywania regulacji odnoszących się do rynku finansowego); 2 – Initial Exchange Offering, gdzie to giełda kryptowalut będzie dokonywać weryfikacji emitenta, pobierając przy tym opłatę od Spółki za przeprowadzenie IEO.

Stanowisko Spółki co do zdarzenia przyszłego opisanego w złożonym wniosku o interpretację zakłada, że:

1. Token, który ma być wyemitowany przez Spółkę nie może być kwalifikowany jako papier wartościowy o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy o obrocie,
2. Token, który ma być wyemitowany przez Spółkę nie spełnia definicji pieniądza elektronicznego z art. 2 pkt 21 ustawy o usługach płatniczych,
3. Planowana działalność Spółki nie będzie działalnością alternatywnej spółki inwestycyjnej o której mowa w art. 8a ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Token Telemedicoïn dystrybuowany w ICO lub IEO, jak Wnioskodawca wskazał we wniosku, ma być tokenem użytkowym, który kwalifikować należy jako znak legitymacyjny w rozumieniu art. 921¹² § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny. Wnioskodawca wskazał, że token ten nie pełni ekonomicznych funkcji „akcji”, a forma prawna Spółki nie odpowiada formie prawnej typowej dla emitenta akcji (spółka akcyjna bądź spółka komandytowo-akcyjna). Akcja inkorporuje nie tylko prawo do uczestnictwa w podziale zysku spółki, ale też inne prawa korporacyjne, w tym prawo do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy i głosowania. We wniosku wskazano, iż nawet przy rozszerzeniu (hipotetycznie) uprawnień posiadaczy tokenów o określone przychody z projektu, to nie będzie to skutkowało możliwością utożsamiania tokenów Telemedicoïn z akcjami w każdym przypadku, gdyż przychody te mogłyby być przekazywane na zasadzie swobody umów, przekazanie środków zaliczane do kosztów uzyskania przychodów (nie będąc częścią dzielonych zysków spółki tj. przychodów pomniejszonych o koszty ich uzyskania), a tokeny nie przyznają całości uprawnień czy obowiązków jak akcje akcjonariuszom. Brak jest w ocenie Spółki podstaw do kwalifikacji tokenu jako warrantu subskrypcyjnego czy prawa do akcji, gdyż w ramach realizowanej emisji nie będzie dochodzić do subskrypcji na akcje, czy też jako kwitu depozytowego z powodu braku uprawnień obejmujących zamianę na określone papiery wartościowe (co do zasady akcje), przejście na posiadacza praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartość, możliwość wydawania emitentowi wiążącej dyspozycji co do głosowania na walnym zgromadzeniu. Token nie będzie obligacją ani listem zastawnym, co zostało uzasadnione tym, iż prawa z obligacji aby nie musiały być inkorporowane w dokumencie muszą zostać wpisane do właściwej ewidencji prowadzonej przez wyspecjalizowany podmiot, a podstawą emisji listu zastawnego są wierzytelności banku hipotecznego zabezpieczone hipoteką.

Spółka nie przewiduje zobowiązania się wobec posiadaczy tokenów do ich wykupu. Token uprawnia do wymiany na usługi lub otrzymania rabatu, stwierdzając obowiązek świadczenia na rzecz posiadacza tokenu określonych usług lub stwierdzenia rabatów. Nie będzie zatem mógł być uznany, w ocenie Spółki, za pieniądz elektroniczny.

Wnioskodawca przyjął, iż skoro nie pozyskuje środków celem ich późniejszego reinwestowania, a jedynie świadczy usługi wzajemne polegające na tym, iż jeden podmiot uiszcza wynagrodzenie za możliwość skorzystania z usług i rabatów, a drugi jako

potwierdzenie tej transakcji wydaje token (znak legitymacyjny), jego działalność nie stanowi działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej. Przywołując wytyczne European Securities and Markets Authority („ESMA”) podniósł, iż pozyskiwanie kapitału jest pozyskiwaniem od wielu inwestorów z myślą o inwestowaniu go zgodnie z określoną polityką inwestycyjną z korzyścią dla tych inwestorów, co zgodne jest z art. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2020. Odnosząc się do definicji tytułu uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania z art. 3 pkt 3 ustawy o obrocie czy art. 6 ust. 2 ustawy o funduszach, wskazującego że jednostki uczestnictwa lub certyfikaty inwestycyjne reprezentują prawa majątkowe uczestników funduszu, określone ustawą i statutem funduszu inwestycyjnego, stwierdził że czynności Spółki w ramach opisanego projektu nie mogą być uznane za zbieranie aktywów przez alternatywną spółkę inwestycyjną, gdyż nie stanowi emisji (oferowania) praw uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej, tj. udziałów czy akcji, dających uprawnienia ich nabywcom, w tym roszczenie o wypłatę środków w ramach zwrotu łączonego wygenerowanego przez Spółkę. Nie dochodzi do dysponowania ani deponowania środków pieniężnych osób trzecich, gdyż jest to działalność handlowa.

Innowacyjność rozwiązania wyraża się w pozyskiwaniu kapitału z zastosowaniem tokenizacji i technologii blockchain na zasadzie crowdfundingu kryptowalutowego. W opinii Wnioskodawcy połączenie technologii blockchain i działań crowdfundingowych skutkować będzie zautomatyzowaniem, zabezpieczeniem i obniżeniem kosztów administrowania procesu.

Ocena stanowiska Wnioskodawcy

Zgodnie z art. 3 pkt 1a ustawy o obrocie, przez papier wartościowy rozumie się: „a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,

b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne)”.

Należy uznać na podstawie zaprezentowanego przez Spółkę zdarzenia przyszłego, że nie dojdzie do wypełnienia definicji papieru wartościowego. Uprawnienia nadawane w ramach wydawanego tokenu Telemedicoïn mają uprawniać jedynie do skorzystania z usługi lub zniżki w ramach usług świadczonych przez Spółkę. W ocenie KNF Telemedicoïn może być klasyfikowany jako znak legitymacyjny w rozumieniu art. 921¹⁵ ustawy z dnia 23 kwietnia

1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1145, z późn. zm.), jednakże aspekt ten nie może być przedmiotem interpretacji KNF zgodnie z art. 11b ust. 1 ustawy o nadzorze.

Token Telemedicoine nie spełnia również definicji pieniądza elektronicznego, który oznacza wartość pieniężną przechowywaną elektronicznie, w tym magnetycznie, wydawaną, z obowiązkiem jej wykupu, w celu dokonywania transakcji płatniczych, akceptowaną przez podmioty inne niż wyłącznie wydawca pieniądza elektronicznego (art. 2 pkt 21a ustawy o usługach płatniczych). Zgodnie więc z definicją cechą pieniądza elektronicznego jest jego akceptowalność przez podmioty inne niż wyłącznie wydawca oraz związany z nim jest obowiązek wykupu, a więc zwrotnej wymiany pieniądza elektronicznego na inne środki pieniężne. Wnioskodawca we wniosku nie przewiduje wykupu tokenu po ustalonej cenie, a emisja tokenu nie będzie wiązała się z nadaniem mu przez Spółkę określonej wartości pieniężnej.

Jak stanowi art. 8a ust. 1, alternatywna spółka inwestycyjna jest alternatywnym funduszem inwestycyjnym, innym niż określony w art. 3 ust. 4 pkt 2.

Alternatywna spółka inwestycyjna może prowadzić działalność w formie:

- 1) spółki kapitałowej, w tym spółki europejskiej;
- 2) spółki komandytowej albo spółki komandytowo-akcyjnej, w których jedynym komplementariuszem jest spółka kapitałowa, w tym spółka europejska. (art. 8a ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych)

Zgodnie z art. 8a ust. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych, wyłącznym przedmiotem działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie, jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania w interesie tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną.

Alternatywnym funduszem inwestycyjnym, zgodnie z art. 2 ust. 10a ustawy o funduszach jest instytucja wspólnego inwestowania, której przedmiotem działalności, w tym w ramach wydzielonego subfunduszu, jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania w interesie tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną, niebędącą funduszem działającym zgodnie z prawem wspólnotowym regulującym zasady zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe. Ocena tego czy dany podmiot jest alternatywną spółką inwestycyjną uzależniona jest od spełnienia przez dany podmiot wszystkich przesłanek uznania za alternatywny fundusz inwestycyjny, czyli instytucję wspólnego inwestowania, której przedmiotem działalności, w tym w ramach wydzielonego subfunduszu, jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania w interesie tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną, niebędącą funduszem działającym zgodnie z prawem wspólnotowym regulującym zasady zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe. Zawarta w ustawie o funduszach inwestycyjnych definicja alternatywnego funduszu inwestycyjnego jest wynikiem implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE, która w art. 4 ust. 1 lit.a stanowi, iż alternatywna firma inwestycyjna to przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, w tym subfundusze takich przedsiębiorstw, które pozyskują kapitał od wielu inwestorów z myślą o inwestowaniu go zgodnie z określoną polityką inwestycyjną z korzyścią dla tych inwestorów.

Przesłanka uznania za alternatywną spółkę inwestycyjną dotycząca zbierania aktywów od wielu inwestorów powinna być rozumiana zgodnie z Wytycznymi ESMA z dnia 13 sierpnia 2013 r. (ESMA 2013/611), które w pkt 13 wskazują, iż „zbieranie aktywów” rozumiane jako pozyskiwanie kapitału polega na podejmowaniu bezpośrednich lub pośrednich kroków przez przedsiębiorstwo lub osobę czy podmiot działający w jego imieniu (zwykle ZAFI), aby spowodować przeniesienie czy zaangażowanie kapitału przez jednego lub większą liczbę inwestorów na rzecz przedsiębiorstwa. Planowana przez Wnioskodawcę działalność emisji tokenów w celu uzyskania finansowania stanowi formę zbierania aktywów. Nie jest to jednak zbieranie aktywów przez alternatywną spółkę inwestycyjną, gdyż nie jest oferowaniem praw uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej. Jak stanowi art. 8c ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, prawami uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej są odpowiednio udział oraz akcja. Ustawa wprowadza zatem zamknięty katalog praw uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej, które mogą być oferowane i nabywane przez inwestorów alternatywnej spółki inwestycyjnej. Za inwestorów alternatywnej spółki inwestycyjnej, od których zgromadzone zostały aktywa, należałoby uznać akcjonariuszy lub udziałowców podmiotu na rzecz którego przeprowadzana jest Initial Exchange Offering lub który prowadzi Initial Coin Offering, nie zaś nabywców tokenów. Spółka nie będzie gromadzić aktywów od wielu inwestorów, w świetle dopuszczalnych dla alternatywnej spółki inwestycyjnej ram, gdyż mimo pozyskiwania w ten sposób finansowania dla prowadzonej działalności inwestycyjnej, nie emituje praw uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej, a z dystrybuowanymi tokenami nie wiążą się żadne uprawnienia dla ich nabywców, które wynikałyby ze statusu bycia akcjonariuszem takiego podmiotu.

Ustawa o funduszach inwestycyjnych nie ustanawia odrębnej definicji zasad polityki inwestycyjnej alternatywnej spółki inwestycyjnej, a przepis art. 70b ust. 1 ustawy o funduszach zawiera jedynie ogólne sformułowanie, zgodnie z którym polityka inwestycyjna alternatywnej spółki inwestycyjnej określa sposób lokowania jej aktywów. Nie ma więc przeszkód, aby przy opisanu zasad polityki inwestycyjnej (tj. opisanu sposobu lokowania aktywów) zastosować na zasadzie analogii wskazania zawarte w przepisach art. 20 tej ustawy, określających generalne ramy pojęcia „polityki inwestycyjnej” funduszu inwestycyjnego. Zasady polityki inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego określają sposoby osiągnięcia celu inwestycyjnego, a w szczególności: 1) typy i rodzaje papierów wartościowych i innych praw majątkowych będących przedmiotem lokat funduszu; 2) kryteria doboru lokat; 3) zasady dywersyfikacji lokat i inne ograniczenia inwestycyjne; 4) dopuszczalną wysokość kredytów i pożyczek zaciąganych przez fundusz. Zgodnie z pkt 20 Wytycznych ESMA, przedsiębiorstwo które posiada politykę w sprawie tego, jak ma być zarządzany kapitał zbiorczy w przedsiębiorstwie, aby generować zwrot łączony dla inwestorów, od których został pozyskany, powinno być uważane za posiadające określoną politykę inwestycyjną. Kapitał zgromadzony przez Spółkę w drodze sprzedaży tokenów będzie przeznaczony wyłącznie na bieżącą działalność związaną z opracowaniem rozwiązań telemedycznych, nie będzie wykorzystywany do jego pomnażania. Opis planowanej działalności Wnioskodawcy nie wskazuje zatem, aby spełniona została przesłanka posiadania polityki inwestycyjnej.

Wyłącznym przedmiotem działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej, zgodnie z art. 8a ust. 3 ustawy o funduszach, jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania w

interesie tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną. Alternatywny fundusz inwestycyjny, a zatem również alternatywna spółka inwestycyjna nie mogą mieć ogólnego celu handlowego lub przemysłowego poza celami inwestycyjnymi, co zostało wskazane w pkt 12 lit. a Wytycznych ESMA. Zgodnie z definicją zawartą w Wytycznych ESMA, za ogólny cel handlowy prowadzonej działalności należy rozumieć „działalność handlową, polegającą na kupnie, sprzedaży i/lub wymianie towarów i artykułów i/lub świadczeniu usług niefinansowych”. Wnioskodawca wskazuje na zamiar świadczenia usług z zakresu telemedycyny, czyli na działalność o charakterze handlowym i ewentualnie usługowym w rozumieniu Wytycznych ESMA. Z tego powodu nie będzie kwalifikowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania. Mając na uwadze powyższe, planowana przez Wnioskodawcę działalność emisji tokenów o użytkowym charakterze również nie wyczerpuje definicji działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej.

Opisany przez Wnioskodawcę token, stwierdza obowiązek świadczenia na rzecz jego posiadacza, mając charakter bonu lub vouchera a tym samym może wypełniać przesłanki określone w art. 921¹⁵ Kodeksu cywilnego. Jednak aspekt ten nie może być przedmiotem interpretacji KNF zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy o nadzorze. Nabywcy Telemedicoiin nie będą posiadać uprawnień majątkowych, np. prawa do zysków Spółki ani nie będą mogli wykonywać uprawnień korporacyjnych w Spółce. Zapewniając uprawnienia do korzystania z usług bądź pakiet zniżek, token ten odpowiada znakom legitymacyjnym, nie podlegając nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego. Posiadacz tokenu jest uprawniony do wymiany tokenu na usługi bądź otrzymania rabatu, co wskazuje na użytkowy charakter tokenu. Telemedicoiin nie posiada cech tokenu inwestycyjnego ani tokenu płatniczego, nie odpowiada definicji pieniądza elektronicznego. Planowana działalność Wnioskodawcy nie stanowi działania alternatywnej spółki inwestycyjnej. Jak wskazał Wnioskodawca środki zgromadzone przy sprzedaży tokenów zużyte zostaną na bieżącą działalność Spółki, a nie będą zbierane w celu pomnażania kapitału.

Pouczenie:

Interpretacja Komisji Nadzoru Finansowego odnosi się wyłącznie do stanu faktycznego opisanego przez Spółkę we wniosku doręczonym w dniu 10 lutego 2020 r. oraz stanu prawnego obowiązującego na dzień wydania interpretacji.

Zgodnie z art. 11b ust. 8 ustawy o nadzorze, niniejsza interpretacja nie jest wiążąca dla podmiotu składającego do Komisji Nadzoru Finansowego wniosek o wydanie interpretacji, z zastrzeżeniem że działania Spółki w zakresie, w jakim zastosowała się ona do interpretacji Komisji Nadzoru Finansowego, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego sankcji administracyjnej. W przypadku zaistnienia nowych okoliczności faktycznych bądź zmiany przepisów prawnych, które budziłyby wątpliwości Spółki, Spółka może ponownie złożyć do Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie art. 11b ust. 1 ustawy o nadzorze, wniosek o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów dotyczących nadzoru nad rynkiem finansowym.

Niniejsza interpretacja opiera się na opisanym przez Spółkę stanie faktycznym, a jakakolwiek zmiana stanu faktycznego może skutkować dezaktualizacją stanowiska Komisji Nadzoru Finansowego.

Dodatkowe informacje:

W świetle powyższego należy zwrócić jeszcze uwagę, iż zgodnie z raportem Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EBA) obecna propozycja klasyfikacji kryptoaktywów zawiera trzy podstawowe kategorie: tokeny płatnicze (często określane jako kryptowaluty), tokeny inwestycyjne oraz tokeny użytkowe. Raport „Report on crypto-assets” z dnia 9 stycznia 2019 r. dostępny jest pod adresem: <https://eba.europa.eu/documents/10180/2545547/EBA+Report+on+crypto+assets.pdf>

Mając na uwadze prowadzone prace legislacyjne na poziomie europejskim, w przyszłości możliwa jest zmiana podejścia do tematu kryptoaktywów. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) już w stanowisku z dnia 9 stycznia 2019 r. wskazał uwagę, iż kryptoaktywa w wybranych sytuacjach mogą być kwalifikowane jako instrumenty finansowe (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma50-157-1391_crypto_advice.pdf)

Ponadto należy zauważyć, iż działania wydawców tokenów użytkowych mogą być rozpatrywane w kontekście art. 286 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950, z późn. zm.), zgodnie z którym: *Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.*” Oznacza to, że prowadzenie emisji tokenów użytkowych w sposób wprowadzający w błąd co do np. ich właściwości w celu osiągnięcia przez wydawcę korzyści majątkowej, będzie podlegało sankcjom karnym. Działalność ta może być również analizowana pod kątem naruszenia innych przepisów karnych.

W odniesieniu do fragmentu wniosku w którym Wnioskodawca wskazuje, iż: „nawet gdyby Akcelerator rozszerzył (hipotetycznie) posiadaczom tokenów uprawnienia o określone „zyski” czy raczej przychody z projektu, to nie może to stanowić w ocenie Akceleratora przesłanki do utożsamiania tokenów z akcjami w każdym przypadku, ponieważ przychody te mogłyby być przekazywane na zasadzie swobody kontraktowania (art. 353¹ KC), przekazanie środków zaliczane do kosztów uzyskania przychodów (nie będąc częścią dzielonych zysków spółki tj. przychodów pomniejszonych o koszty ich uzyskania), a same tokeny nie przyznają całości uprawnień czy obowiązków jak akcje akcjonariuszom spółek.” należy przypomnieć, iż przepis art. 174 § 6 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm., dalej: „KSH”), ustanawia generalny zakaz przeznaczania do obrotu praw do zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Przy planowaniu działalności przez Spółkę celowe jest rozróżnienie pojęć udziału w zysku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, do którego zastosowanie ma rygor art. 174 § 6 KSH od przychodu z konkretnego projektu. We wniosku Spółka wskazuje raczej na przychód z danego projektu Wnioskodawcy, a nie na zysk w rozumieniu przepisów KSH. Jednakże z ostrożności prawnej,

pomimo iż kwestia ta formalnie nie jest objęta interpretacją KNF w rozumieniu art. 11b ustawy o nadzorze, należy wskazać, iż w przypadku proponowania udziału w zysku Spółki, zarówno w formie uprawnienia z emitowanego tokena czy wiążąc to uprawnienia ze zniżką na usługi, istnieje ryzyko naruszenia art. 174 § 6 KSH.

Na podstawie upoważnienia nr 20/2020 z dnia 16 stycznia 2020 r. udzielonego Panu Zbigniewowi Wilińskiemu Dyrektorowi Departamentu Innowacji Finansowych FinTech przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o nadzorze oraz § 1 pkt 2 uchwały nr 103/2019 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie udzielania Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego upoważnienia do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji Nadzoru Finansowego w tym do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Zbigniew Wiliński

Dyrektor Departamentu Innowacji
Finansowych FinTech

*/dokument podpisany kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*

Otrzymuje:

Kancelaria Odszkodowawcza Amicus sp. z o.o.
ul. Żeromskiego 57/1, 26-600 Radom (adres Wnioskodawcy do korespondencji)

A/a. – 1 egzemplarz